

[Ministeren for skatter og afgifter]

hvis hr. Flygaard mangler lidt råd og vejledning, så yder jeg det gerne.

Men det var ikke derfor, jeg bad om ordet. Det var hr. Hagen Hagensen, som sagde, at havde vi nu fået forenklingen, så havde der jo ikke været behov for dette forslag. Hr. Hagen Hagensen havde jo sagt flere gange, at det konservative folkeparti skam gerne vil forenkling. Ja men det er ikke så forfærdelig længe siden, vi havde et indkomstskatteudvalg, og jeg ved ikke, om hr. Hagen Hagensen betragter det som et neutralt, sagkyndigt udvalg, men det gik netop ind i hele forenklingsproblematikken, i hele koordinationsproblematikken, og fremsatte faktisk konkret forslag til en dybtgående sanering af de ligningsmæssige fradrag. Jeg har svært ved at forestille mig, at et nyt udvalg, hvis jeg ellers har fantasi til at forestille mig, hvad det er, hr. Hagen Hagensen tænker på, ville nå frem til andet og mere.

Det viser sig netop, at når tanker af den slags kommer på bordet, så er det tanker, som går så dybt ind i hele spørgsmålet om konjunkturpolitik og indkomstfordelingspolitik, at de faktisk ikke rigtig har mulighed for at slå igennem, hvis ikke det sker i en rent politisk sammenhæng. Derfor vil jeg godt gentage, hvad jeg sagde, sidste gang dette forslag var til behandling, at skattepolitik og skattelovgivning adskiller sig så meget fra teknisk betonet lovgivning, f. eks. retsplejelovgivning – det er jo den sammenligning, hr. Hagen Hagensen gerne vil over i – at det ikke er rimeligt at forestille sig et skattelovråd på linje med et retsplejeråd. Skattelovgivningen berører også så mange elementer, så mange grene af samfundet, at det vil blive utrolig vanskeligt overhovedet at finde frem til sammensætningen af et sådant råd.

Jeg tror, hr. Hagen Hagensen har bevæget sig ud i noget, som han ved nærmere eftertanke faktisk burde tage afstand fra. Jeg behøver slet ikke gøre nogen bemærkninger om det dér med det uvildige organ, for hr. Hagen Hagensen har faktisk ved sin egen udlægning klart erklæret, at det ikke vil have en sådan karakter.

Så skal jeg kun sige til hr. Anders Poulsen, der sagde, at den idé om at lave et kontaktorgan med bl. a. advokater og revisorer ikke er nogen god idé, at jeg er glad for at kunne konstatere, at det finder revisorerne og advokaterne ikke. De har i hvert fald meddelt, at

de synes, ideen er god, og at de gerne indtræder i et sådant kontaktorgan.

Anders Poulsen (V):

Jeg har indtryk af, at der er sket en sammenblanding af nogle ting. Jeg synes også, at ministeren gjorde sig skyldig i en sammenblanding. Hr. Bernhard Baunsgaard gjorde sig ligeledes skyldig i det efter min mening.

En ting er selve skattelovgivningen og det lovforberedende arbejde, og dér mener jeg skattelovrådet ville være et udmærket organ til at belyse konsekvenserne af den og den skattelovsændring. Noget ganske andet er derimod administration og fortolkning af den eksisterende skattelovgivning, og dér er det man, synes jeg, med rette kan have betænkeligheder om, hvorvidt det ville svække retssikkerheden, at f.eks. advokater sad i et sådant råd, måske et kontaktudvalg, sammen med administrationsfolk og fortolkede de gældende skattelove og derefter skulle procedere disse ting ved domstolene. Jeg vil altså godt påpege, at jeg mener, det er rigtig i denne debat at holde de to områder adskilt, lovgivningsfasen og administrations- og fortolkningsfasen.

Må jeg så i øvrigt spørge ministeren – nu har ministeren jo trukket kontaktudvalgene frem i debatten i torsdags og igen her to gange, og ministeren nævner, at han har tilsagn fra revisorer og advokater – hvad det er for opgaver, ministeren har tiltænkt revisorer og advokater i kontaktudvalget. Det har vi ikke hørt noget om endnu.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det, der har kaldt mig herop, er hr. Anders Poulsens udlægning af de opgaver, der var tale om. Det synes jeg i hvert fald nødvendiggør at stille det spørgsmål til hr. Anders Poulsen: hvad er forskellen på det, hr. Anders Poulsen nu forestiller sig med organet, og så det, der rent faktisk foregår i det parlamentariske arbejde, hvor regeringen fremsætter sine lovforslag, ofte efter at de har været til høring hos forskellige organisationer, og hvor der under behandlingen her i folketinget fremkommer masser af materiale til vurdering af det pågældende lovforslag fra de sagkyndige – advokatråd, revisorer, erhvervsorganisationer – ud fra de synspunkter og den viden og det kendskab, som disse